

Wydanie tymczasowe

WYROK TRYBUNAŁU (czwarta izba)

z dnia 13 lipca 2017 r. (*)

Odesłanie prejudycjalne – Podatki – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Zwolnienia usług ściśle związanych z uprawianiem sportu – Artykuł 133 – Wykluczenie zwolnienia w wypadku ryzyka zakłócenia konkurencji na niekorzyść przedsiębiorstw komercyjnych podlegających VAT – Usługi świadczone przez podmioty prawa publicznego nienastawione na osiągnięcie zysku

W sprawie C-633/15

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez First-tier Tribunal (Tax Chamber) [sąd pierwszej instancji (izba podatkowa), Zjednoczone Królestwo] postanowieniem z dnia 30 listopada 2015 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 30 listopada 2015 r., w postępowaniu:

London Borough of Ealing

przeciwko

Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs,

TRYBUNAŁ (czwarta izba),

w składzie: T. von Danwitz (sprawozdawca), prezes izby, E. Juhász, C. Vajda, K. Jürimäe i C. Lycourgos, sędziowie,

rzecznik generalny: M. Wathelet,

sekretarz: L. Hewlett, główny administrator,

uwzględniając pisemny etap postępowania i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 26 października 2016 r.,

rozważywszy uwagi przedstawione:

- w imieniu London Borough of Ealing przez F. Mitchella, barrister, upoważnionego przez H. Grantham, solicitor,
- w imieniu rządu Zjednoczonego Królestwa przez S. Brandona, działającego w charakterze pełnomocnika, wspieranego przez R. Hilla oraz P. Mantlego, barristers,
- w imieniu Komisji Europejskiej przez R. Lyälä oraz L. Lozano Palacios, działających w charakterze pełnomocników,

po zapoznaniu się z opinią rzecznika generalnego na posiedzeniu w dniu 21 grudnia 2016 r.,

wydaje następujący

Wyrok

1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni art. 133 akapit pierwszy lit. d) i art. 133 akapit drugi dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1; sprostowanie Dz.U. 2007, L 335, s. 60).

2 Wniosek ten został złożony w ramach sporu pomiędzy London Borough of Ealing (londyński gminę Ealing, Zjednoczone Królestwo) a Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs (organem podatkowym i celnym w Zjednoczonym Królestwie, zwanym dalej „organem podatkowym”) w przedmiocie opodatkowania podatkiem od wartości dodanej (VAT) obiektów sportowych.

Ramy prawne

Prawo Unii

3 Zgodnie z art. 28 ust. 3 lit. a) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. 1977, L 145, s. 1 – wyd. spec. w j. polskim, rozdz. 9, t. 1, s. 23, zwanej dalej „szóstą dyrektywą”) w związku z pkt 4 załącznika E do tej dyrektywy, państwa członkowskie mogły, w okresie przejściowym przewidzianym w art. 28 ust. 4, utrzymać stosowanie VAT do transakcji, o których mowa w art. 13 cz. A ust. 1 lit. m) tej dyrektywy.

4 Dyrektywa 2006/112, zgodnie z jej art. 411 i 413, uchyliła i zastąpiła z dniem 1 stycznia 2007 r. przepisy prawa Unii Europejskiej w dziedzinie VAT, w szczególności szóstą dyrektywę.

5 Artykuł 132 ust. 1 lit. m) dyrektywy 2006/112, znajdujący się w rozdziale 2 jej tytułu IX, zatytułowanym „Zwolnienia dotyczące określonych czynności wykonywanych w interesie publicznym”, stanowi, że państwa członkowskie zwalniają:

„świadczanie niektórych usług ściśle związanych ze sportem lub wychowaniem fizycznym, przez organizacje nienastawione na osiągnięcie zysku na rzecz osób uprawiających sport lub uczestniczących w wychowaniu fizycznym”.

6 Zgodnie z art. 133 rzeczonej dyrektywy:

„Państwa członkowskie mogą uzależnić przyznanie podmiotom innym niż podmioty prawa publicznego kałdego ze zwolnień przewidzianych w art. 132 ust. 1 lit. b), g), h), i), l), m) i n) od spełnienia, w poszczególnych przypadkach, jednego lub kilku z następujących warunków:

[...]

d) zwolnienia nie mogą powodować zakłóceń konkurencji na niekorzyść przedsiębiorstw komercyjnych podlegających VAT.

Państwa członkowskie, które na podstawie załącznika E [do szóstej dyrektywy] w dniu 1 stycznia 1989 r. stosowały VAT do transakcji, o których mowa w art. 132 ust. 1 lit. m) [...], mogą również stosować warunki przewidziane w akapicie pierwszym lit. d) niniejszego artykułu, kiedy wymieniona dostawa towarów lub świadczenie usług, dokonywane przez podmioty prawa publicznego, korzysta ze zwolnienia”.

7 W okresie przejściowym przewidzianym w art. 28 ust. 3 szóstej dyrektywy w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej utrzymano opodatkowanie VAT usług ściśle związanych ze sportem i wychowaniem fizycznym, przewidzianych w art. 13 cz. 4 A ust. 1 lit. m) tej dyrektywy, z wyjątkiem dwóch rodzajów usług dotyczących udziału w zawodach sportowych, zawartych w grupie 10 załącznika 6 do Value Added Tax Act 1983 (ustawy z 1983 r. o podatku od wartości dodanej).

8 Grupa 10 załącznika 9 do Value Added Tax Act 1994 (ustawy z 1994 r. o podatku od wartości dodanej) przewiduje zwolnienie z VAT następujących świadczeń:

„1. Przyznania prawa do udziału w zawodach sportowych lub w ramach rekreacji ruchowej, gdzie wynagrodzenie za przyznanie tego prawa ma formę pieniędzy, przeznaczoną w całości na cele przyznania nagrody lub nagród w tych zawodach.

2. Przyznania prawa do udziału w zawodach organizowanych w ramach takiej aktywności przez uprawniony podmiot ustanowiony dla celów związanych ze sportem lub rekreacją ruchową.

3. Świadczenia przez uprawniony podmiot na rzecz jednostki usług ściśle związanych ze sportem lub wychowaniem fizycznym, w którym jednostka ta uczestniczy, i mających dla tego sportu lub wychowania fizycznego podstawowe znaczenie, z wyjątkiem usług świadczonych przez podmioty mające strukturę członkowską na rzecz jednostek niebędących ich członkami”.

9 W uwadze 2A do grupy 10 „uprawniony podmiot” zdefiniowano jako podmiot nienastawiony na osiągnięcie zysku, który spełnia określone wymogi.

10 Zgodnie z uwagą 3 do tej grupy:

„»Uprawniony podmiot« w rozumieniu pkt 3 grupy 10 załącznika 9 nie obejmuje:

- a) lokalnego organu władzy
- b) ministerstwa [...]; lub
- c) [określonych pozaministerialnych organizacji publicznych]”.

Postępowanie główne i pytania prejudycjalne

11 Londyńska gmina Ealing jest lokalnym organem władzy, który obsługuje obiekty sportowe, takie jak sale gimnastyczne i baseny. W okresie od 1 czerwca 2009 r. do 31 sierpnia 2012 r. gmina zapłaciła VAT od opłat pobieranych za wstęp do tych obiektów.

12 W 2013 r. gmina ta złożyła do organu podatkowego wniosek o zwrot tego podatku, podnosząc, że świadczenie tych usług powinno być zwolnione na podstawie art. 132 ust. 1 lit. m) dyrektywy 2006/112. Wniosek został odrzucony ze względu na to, że przepisy krajowe wykluczają z zakresu tego zwolnienia usługi związane ze sportem świadczone przez podmioty prawa publicznego, takie jak lokalny organ władzy, zgodnie z warunkami przewidzianymi w art. 133 akapit pierwszy lit. d) i art. 133 akapit drugi tej dyrektywy.

13 Londyńska gmina Ealing odwołała się od tej decyzji do First-tier Tribunal (Tax Chamber) [sądu pierwszej instancji (izba podatkowa), Zjednoczone Królestwo]. Przed tym sądem gmina twierdziła, że Zjednoczone Królestwo nie mogło powołać się na art. 133 akapit drugi

wspomnianej dyrektywy, ponieważ w dniu 1 stycznia 1989 r. to państwo czonkowskie nie objęło VAT wszystkich usług związanych ze sportem, ponieważ w szczególności zwolniło z niego prawa do udziału w zawodach sportowych. Ponadto zdaniem skarżycy w postępowaniu głównym ów art. 133 akapit drugi, w odniesieniu do świadczenia usług ściśle związanych ze sportem lub z wychowaniem fizycznym, nie pozwala na wyłączenie korzystania ze zwolnienia z VAT przez podmioty prawa publicznego nienastawione na osiągnięcie zysku, bez wyłączenia z tego korzystania także organizacji nienastawionych na osiągnięcie zysku innych niż podmioty prawa publicznego. Wreszcie art. 133 akapit drugi tej dyrektywy nie uprawnia państw członkowskich do wykluczenia w sposób ogólny wszystkich lokalnych organów władzy z zakresu stosowania wspomnianego zwolnienia, ponieważ wymaga on ustalenia „w poszczególnych przypadkach”, czy owo zwolnienie może powodować zakłócenia konkurencji. Organ podatkowy zakwestionował tę argumentację.

14 Według wyjaśnień zawartych w postanowieniu odsyłającym lordy składowi gmin Ealing należą uważyć za organizację nienastawioną na osiągnięcie zysku, której usługi wykazują ściśle związek ze sportem lub wychowaniem fizycznym i są adresowane do osób uprawiających sport lub zajmujących się wychowaniem fizycznym w rozumieniu art. 132 ust. 1 lit. m) dyrektywy 2006/112.

15 W tych okolicznościach First-tier Tribunal (Tax Chamber) [sąd pierwszej instancji (izba podatkowa)] postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującymi pytaniami prejudycjalnymi:

„1) Czy na mocy art. 133 akapit drugi dyrektywy 2006/112 organy Zjednoczonego Królestwa są uprawnione do nałożenia warunku określonego w lit. d) [akapitu pierwszego] tego artykułu na podmioty prawa publicznego [po pierwsze,] w sytuacji gdy istotne dla sprawy transakcje były w Zjednoczonym Królestwie traktowane jako działalność opodatkowana [VAT] w dniu 1 stycznia 1989 r., ale inne usługi związane ze sportem podlegały w tej dacie zwolnieniu oraz [po drugie,] w sytuacji gdy istotne dla sprawy transakcje nie były najpierw objęte zwolnieniem na mocy prawa krajowego, zanim organy Zjednoczonego Królestwa zdecydowały o nałożeniu warunku określonego w art. 133 [akapit pierwszy] lit. d) tej dyrektywy?

2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze powyżej, czy organy Zjednoczonego Królestwa są uprawnione do nałożenia warunku zawartego w art. 133 [akapit pierwszy] lit. d) [dyrektywy 2006/112] na podmioty prawa publicznego nienastawione na osiągnięcie zysku, nie stosując tego warunku także w odniesieniu do podmiotów nienastawionych na osiągnięcie zysku niebędących podmiotami prawa publicznego?

3) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie powyżej, czy organy Zjednoczonego Królestwa są uprawnione do wykluczenia z zakresu zwolnienia zawartego w art. 132 ust. 1 lit. m) [dyrektywy 2006/112] wszystkich podmiotów prawa publicznego nienastawionych na osiągnięcie zysku, nie rozpatrując w poszczególnych przypadkach, czy przyznanie zwolnienia mogłoby powodować zakłócenia konkurencji na niekorzyść przedsiębiorstw komercyjnych podlegających VAT?”.

W przedmiocie pytań prejudycjalnych

16 Tytułem wstępu należy stwierdzić, że według informacji zawartych we wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym usługi będące przedmiotem postępowania głównego *ratione temporis* wchodziły w zakres stosowania dyrektywy 2006/112, należą więc uważyć za spełniające przesłanki art. 132 ust. 1 lit. m) tej dyrektywy i były one świadczone przez podmiot prawa publicznego nienastawiony na osiągnięcie zysku w rozumieniu tego przepisu. Jako że usługi te są objęte VAT na podstawie przepisów krajowych będących przedmiotem postępowania głównego,

rozważania są do odsyłającego dotyczą wyłączenie wykładni art. 133 akapit drugi tej dyrektywy w związku z lit. d) akapitu pierwszego w tym artykule, pozwalając wyłaczyć, pod pewnymi warunkami, objęcie tym zwolnieniem usług, jeżeli są one świadczone przez podmioty prawa publicznego.

W przedmiocie pytania pierwszego

17 Poprzez pytanie pierwsze są do odsyłającego zasadniczo dążyć do ustalenia, czy art. 133 akapit drugi dyrektywy 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on przepisom państwa członkowskiego uzależniającym od przestrzegania warunku przewidzianego w art. 133 akapit pierwszy lit. d) tej dyrektywy przyznanie zwolnienia z VAT podmiotom prawa publicznego świadczącym usługi ściśle związane ze sportem lub wychowaniem fizycznym w rozumieniu art. 132 ust. 1 lit. m) owej dyrektywy, podczas gdy, po pierwsze, w dniu 1 stycznia 1989 r. owo państwo członkowskie nie opodatkowywało wszystkich tych usług VAT, a po drugie, sporne usługi nie byłyby objęte zwolnieniem z VAT przed ustanowieniem rzeczonych warunków.

18 W odniesieniu do kwestii, czy wszystkie usługi ściśle związane ze sportem lub wychowaniem fizycznym powinny być podlegać VAT w dniu 1 stycznia 1989 r., aby państwo członkowskie mogło powołać się na art. 133 akapit drugi dyrektywy 2006/112, należy zauważyć, iż brzmienie tego przepisu nie zawiera takowego warunku. Przepis ów stosuje się bowiem do państw członkowskich, które wprowadziły ten podatek od transakcji przewidzianych w art. 132 ust. 1 lit. m) tej dyrektywy, nie wymagając opodatkowania wszystkich tych usług.

19 Taki wymóg byłby zresztą sprzeczny z brzmieniem art. 132 ust. 1 lit. m), do którego odnosi się rzeczony art. 133 akapit drugi, które dotyczą „niektórych” usług ściśle związanych ze sportem lub wychowaniem fizycznym.

20 Zatem państwa członkowskie takie jak Zjednoczone Królestwo, które w dniu 1 stycznia 1989 r. stosowało VAT nie do wszystkich, lecz do niektórych z tych usług, może skorzystać z uprawnienia, jakie przyznaje państwom członkowskim art. 133 akapit drugi tej dyrektywy w związku z jego akapitem pierwszym lit. d).

21 Druga część pytania pierwszego dotyczy wykładni ostatniej części zdania art. 133 akapit drugi tej dyrektywy, czyli „kiedy wymieniona dostawa towarów lub świadczenie usług, dokonywane przez podmioty prawa publicznego, korzysta ze zwolnienia”.

22 W tym względzie są do odsyłającego zastanawia się nad kwestią, czy – jak podnosi londyńska gmina Ealing – sformułowanie to oznacza, że Zjednoczone Królestwo było zobowiązane do ustanowienia, po pierwsze, zwolnienia usług ściśle związanych ze sportem lub wychowaniem fizycznym świadczonych przez podmioty prawa publicznego nienastawione na osiągnięcie zysku, zanim, po drugie, mogło zastosować warunek przewidziany w art. 133 akapit pierwszy lit. d) dyrektywy 2006/112 do tych usług.

23 Takiego wymogu nie można wywieść z art. 133 akapit drugi tej dyrektywy. Jak bowiem stwierdził rzecznik generalny w pkt 44 opinii, w przepisie tym czasownik „zwolnić” jest użyty w czasie teraźniejszym, czyli „są zwolnione” a nie w czasie przeszłym – „były zwolnione”. Przepis ten nie wymaga zatem, aby owe usługi były zwolnione z VAT przed zastosowaniem warunku przewidzianego w art. 133 akapit pierwszy lit. d) tej dyrektywy.

24 Cel, jakiemu są użyte art. 133 akapit drugi dyrektywy 2006/112, również przemawia za tą interpretacją. Przepis ten nie ma bowiem na celu zwolnienia usług ściśle związanych ze sportem lub wychowaniem fizycznym, lecz przeciwnie – jak wynika z brzmienia art. 133 akapit drugi w związku z akapitem pierwszym lit. d) – umożliwienie państwom członkowskim stosowania VAT do

tych usług świadczonych przez podmioty prawa publicznego i podlegających temu podatkowi w dniu 1 stycznia 1989 r.

25 Wynika z tego, że na podstawie art. 133 akapit drugi tej dyrektywy zwolnienie usług ściśle związanych ze sportem lub wychowaniem fizycznym, świadczonych przez podmioty prawa publicznego, może być uzależnione od warunku przewidzianego w tym artykule akapit pierwszy lit. d), nawet jeżeli te usługi uprzednio nie były przedmiotem zwolnienia w danym państwie członkowskim.

26 W świetle powyższych rozważań należy odpowiedzieć na pytanie pierwsze, iż art. 133 akapit drugi dyrektywy 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on przepisom państwa członkowskiego uzależniającym od przestrzegania warunku przewidzianego w art. 133 akapit pierwszy lit. d) tej dyrektywy, przyznanie zwolnienia z VAT podmiotom prawa publicznego świadczącym usługi ściśle związane ze sportem lub wychowaniem fizycznym w rozumieniu art. 132 ust. 1 lit. m) owej dyrektywy, podczas gdy, po pierwsze, w dniu 1 stycznia 1989 r. owo państwo członkowskie nie opodatkowywało wszystkich tych usług VAT, a po drugie, sporne usługi nie były objęte zwolnieniem z VAT przed ustanowieniem rzeczzonego warunku.

W przedmiocie pytania drugiego

27 Poprzez pytanie drugie sąd odsyłający zasadniczo dąży do ustalenia, czy art. 133 akapit drugi dyrektywy 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on przepisom krajowym takim jak bądce przedmiotem postępowania głównego w zakresie, w jakim uzależniające one od przestrzegania warunku przewidzianego w art. 133 akapit pierwszy lit. d) tej dyrektywy przyznanie zwolnienia z VAT podmiotom prawa publicznego nienastawionym na osiągnięcie zysku, które świadczą usługi ściśle związane ze sportem lub wychowaniem fizycznym w rozumieniu art. 132 ust. 1 lit. m) tej dyrektywy, nie stosując tego warunku także w odniesieniu do podmiotów nienastawionych na osiągnięcie zysku niebędących podmiotami prawa publicznego, które świadczą takie usługi.

28 W tym względzie należy przypomnieć, że art. 132 ust. 1 lit. m) dyrektywy 2006/112, zgodnie z którym państwa członkowskie zwalniają niektóre usługi ściśle związane ze sportem lub wychowaniem fizycznym, świadczone przez organizacje nienastawione na osiągnięcie zysku, dotyczy bez różnicy wszystkich organizacji nienastawionych na osiągnięcie zysku (zob. podobnie wyrok z dnia 25 lutego 2016 r., Komisja/Niderlandy, C-22/15, niepublikowany, EU:C:2016:118, pkt 43).

29 Nawet jeżeli art. 133 tej dyrektywy upoważnia państwa członkowskie do uzależnienia przyznania tego zwolnienia od spełnienia dodatkowych warunków, z brzmienia akapitu pierwszego tego artykułu wynika, iż państwa członkowskie mogą stosować warunki przewidziane w lit. a)–d) tego akapitu co do zasady tylko do podmiotów innych niż podmioty prawa publicznego. W odniesieniu do podmiotów prawa publicznego ów artykuł akapit drugi pozwala wyjątkowo na ustanowienie warunku przewidzianego w tymże artykule akapit pierwszy lit. d), który ma na celu unikanie zakłóceń konkurencji na niekorzyść przedsiębiorstw komercyjnych i to jedynie państwom członkowskim, które od dnia 1 stycznia 1989 r. stosowały VAT do usług wymienionych w art. 132 ust. 1 lit. m) tej dyrektywy.

30 Zatem pozostawiona państwom członkowskim możliwość wyjątkowego zwolnienia z VAT usług ściśle związanych ze sportem lub wychowaniem fizycznym w rozumieniu art. 132 ust. 1 lit. m) dyrektywy 2006/112, na podstawie jej art. 133, jest zakreślona w sposób bardziej rygorystyczny dla podmiotów prawa publicznego nienastawionych na osiągnięcie zysku niż dla innych organizacji nienastawionych na osiągnięcie zysku. Jak stwierdził rzecznik generalny w pkt 27 opinii, ten ostatni przepis zatem ma na celu korzystniejsze traktowanie podmiotów prawa

publicznego w stosunku do innych podmiotów w odniesieniu do zwolnienia ?wiadczonego przez nie us?ug ?ci?le zwi?zanych ze sportem lub wychowaniem fizycznym.

31 Maj?c na wzgl?dzie ten cel, zawarte w art. 133 akapit drugi dyrektywy 2006/112 s?owo „r?wnie?” nale?y interpretowa? jako oznaczaj?ce, i? pa?stwo cz?onkowskie mo?e zobowi?za? podmioty prawa publicznego do poszanowania warunku przewidzianego w lit. d) akapitu pierwszego w tym artykule tylko wtedy, gdy zobowi??e ono r?wnie? podmioty inne ni? podmioty prawa publicznego.

32 Taka interpretacja sprzeciwia si? temu, aby przepisy krajowe, takie jak b?d?ce przedmiotem post?powania g?ównego, wy??cza?y korzystanie ze zwolnienia z VAT dla us?ug ?ci?le zwi?zanych ze sportem lub wychowaniem fizycznym w rozumieniu art. 132 ust. 1 lit. m) tej dyrektywy tylko us?ugi ?wiadczone przez podmioty prawa publicznego nienastawione na osi?ganie zysku, a jednocze?nie nie obejmuj? VAT, na podstawie art. 133 akapit pierwszy lit. d) tej samej dyrektywy, us?ug ?wiadczonego przez inne organizacje nienastawione na osi?ganie zysku.

33 W ?wietle powy?szych rozwa?a? na pytanie drugie nale?y odpowiedzie?, i? art. 133 akapit drugi dyrektywy 2006/112 nale?y interpretowa? w ten sposób, ?e sprzeciwia si? on przepisom krajowym takim jak b?d?ce przedmiotem post?powania g?ównego w zakresie, w jakim uzale?niaj? one od przestrzegania warunku przewidzianego w art. 133 akapit pierwszy lit. d) tej dyrektywy przyznanie zwolnienia z VAT podmiotom prawa publicznego nienastawionym na osi?ganie zysku, które ?wiadcz? us?ugi ?ci?le zwi?zane ze sportem lub wychowaniem fizycznym w rozumieniu art. 132 ust. 1 lit. m) tej dyrektywy, i nie stosuj? tego warunku tak?e w odniesieniu do podmiotów nienastawionych na osi?ganie zysku, nieb?d?cych podmiotami prawa publicznego, które ?wiadcz? takie us?ugi.

W przedmiocie pytania trzeciego

34 W zwi?zku z odpowiedzi? udzielon? na pytanie drugie nie ma potrzeby udzielania odpowiedzi na pytanie trzecie.

W przedmiocie kosztów

35 Dla stron w post?powaniu g?ównym niniejsze post?powanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed s?dem odsy?aj?cym, do niego zatem nale?y rozstrzygni?cie o kosztach. Koszty poniesione w zwi?zku z przedstawieniem uwag Trybuna?owi, inne ni? koszty stron w post?powaniu g?ównym, nie podlegaj? zwrotowi.

Z powy?szych wzgl?dów Trybuna? (czwarta izba) orzeka, co nast?puje:

1) **Artyku? 133 akapit drugi dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od warto?ci dodanej nale?y interpretowa? w ten sposób, ?e nie sprzeciwia si? on przepisom pa?stwa cz?onkowskiego uzale?niaj?cym od przestrzegania warunku przewidzianego w art. 133 akapit pierwszy lit. d) tej dyrektywy przyznanie zwolnienia z podatku od warto?ci dodanej (VAT) podmiotom prawa publicznego ?wiadcz?cym us?ugi ?ci?le zwi?zane ze sportem lub wychowaniem fizycznym w rozumieniu art. 132 ust. 1 lit. m) owej dyrektywy, podczas gdy, po pierwsze, w dniu 1 stycznia 1989 r. owo pa?stwo cz?onkowskie nie opodatkowywa?o wszystkich tych us?ug VAT, a po drugie, sporne us?ugi nie by?y obj?te zwolnieniem z VAT przed ustanowieniem rzeczonoego warunku.**

2) **Artyku? 133 akapit drugi dyrektywy 2006/112 nale?y interpretowa? w ten sposób, ?e sprzeciwia si? on przepisom krajowym takim jak b?d?ce przedmiotem post?powania g?ównego w zakresie, w jakim uzale?niaj? one od przestrzegania warunku przewidzianego w art. 133 akapit pierwszy lit. d) tej dyrektywy przyznanie zwolnienia z VAT podmiotom**

prawa publicznego nienastawionym na osiągnięcie zysku, które świadczą usługi ściśle związane ze sportem lub wychowaniem fizycznym w rozumieniu art. 132 ust. 1 lit. m) tej dyrektywy, i nie stosuję tego warunku także w odniesieniu do podmiotów nienastawionych na osiągnięcie zysku, niebędących podmiotami prawa publicznego, które świadczą takie usługi.

Podpisy

* Język postępowania: angielski.